

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno	
Došlo: 16 -07- 2007 13026/2007/4300	
Číslo: 22 704/07	Vyřizuje: JUDr. M. M. M.
Přílohy: /	

62 Ca 20/2007 - 103

U S N E S E N Í

Mgr. B. B. B.

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, Ph.D. a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D. a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce **Raiffeisen stavební spořitelna, a.s.**, se sídlem Praha 3, Koněvova 2747/99, zastoupeného JUDr. Petrem Wünschem, advokátem se sídlem Praha 2, Italská 27, proti žalovanému **předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. R 161/2006/01,003,004,008,009,010/2007/01-07777/2007/310 ze dne 18.4.2007, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě směřující proti rozhodnutí žalovaného č.j. R 161/2006/01,003,004,008,009,010/2007/01-07777/2007/310 ze dne 18.4.2007, **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 19.6.2007 (žaloba předána k poštovní přepravě) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18.4.2007 č.j. R 161/2006/01,003,004,008,009,010/2007/01-07777/2007/310, kterým bylo změněno předchozí rozhodnutí vydané v I. stupni správního řízení č.j. S 67/04-22120/06/620 ze dne 19.12.2006; žalovaný společně se správním orgánem I. stupně rozhodli tak, že se žalobce společně s dalšími účastníky dopustil jednání v rozporu s § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, a § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, toto jednání mu bylo do budoucna zakázáno a byla mu uložena pokuta.

Žalobce současně s podáním žaloby navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Tento svůj návrh odůvodnil reálnou obavou, že by s ohledem na ostrý konkurenční boj na trhu finančních služeb největší konkurenti žalobce mohli zneužít dle žalobce nezákonného rozhodnutí žalovaného k marketingovým účelům ve svůj prospěch na úkor žalobce, a tím žalobce a jeho pověst v očích spotřebitelů nenahraditelně poškodit.

Odkladný účinek žaloby a podmínky jeho přiznání jsou upraveny v § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dle jen „s.ř.s.“). Podle odstavce 1 tohoto ustanovení podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak; pro tento případ přitom jinak stanoveno není. Podle odstavce 2 téhož ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného

usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pak pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí, jak je podáváno z odstavce 3 téhož ustanovení.

Přiznání odkladného účinku je tedy vázáno na kumulativní splnění tří podmínek: první z podmínek by byla splněna tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhá z nich by byla splněna tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí podmínka je vázána na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se tedy nejprve zabýval první ze shora uvedených podmínek, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy. Soud považuje za přiměřené interpretovat nenahraditelnost újmy coby budoucí absolutní neobnovitelnost výchozího stavu a zároveň absolutní nemožnost opatření plně kompatibilního substitutu. Taková absolutní nenahraditelnost by přitom musela být zřetelná. I kdyby žalobcovi konkurenti jakkoli využili k marketingovým účelům skutečnosti, že vůči žalobci bylo deklarováno porušení zákazu stanoveného právní normou, a i kdyby bylo takové případné jednání žalobcových konkurentů shledáno protiprávním, žalobci by svědčilo právo využít soukromoprávních prostředků ochrany; již z tohoto důvodu by případná újma, jež by mohla žalobci jím popisovaným jednáním vzniknout (bylo-li by protiprávní), nebyla nenahraditelnou.

Soud k tomuto závěru dospívá s vědomím základního smyslu institutu odkladného účinku; tím není oddálení účinku deklarace protiprávního jednání na pozdější dobu, ani tento institut neslouží ke zpochybnění samotné důvodnosti takové deklarace před rozhodnutím soudu ve věci samé. Odkladný účinek a podmínky, za nichž má být přiznán, je tu třeba chápat jako mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna možnost faktického výkonu hospodářské činnosti konkrétního subjektu nebo ohrožena samotná jeho existence, a to ve fázi před uskutečněním soudního přezkumu. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud jeho přiznáním ještě před rozhodnutím ve věci prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Na takové rozhodnutí je však třeba zásadně hledět jako na zákonné a věcně i procesně správné, dokud není předepsaným způsobem zrušeno. Přiznání odkladného účinku je proto odůvodnitelné toliko v ojedinělých případech splňujících zejména náročné kritérium existence nenahraditelné újmy.

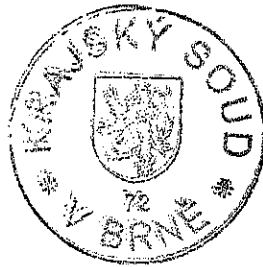
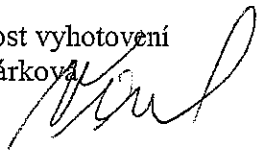
Ze shora uvedeného tedy soud uzavírá, že není splněna podmínka nenahraditelnosti újmy podávaná z § 73 odst. 2 s.ř.s. Musí-li být přitom pro přiznání odkladného účinku všechny podmínky uvedené v § 73 odst. 2 s.ř.s. splněny

kumulativně, není za tohoto stavu důvodu se ke zbylým dvěma podmínkám vyjadřovat a soudu nezbývá, než návrh na jeho přiznání zamítnout.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s. a contrario).

V Brně dne 4.7.2007

Za správnost vyhotovení
Eva Vinklárková

JUDr. Jaroslav Tesák, Ph.D., v.r.
předseda senátu

